Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΑΜΑ

ΟΣΟΙ ΚΑΜΑΡΩΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ τὴ δεκαπενταμελῆ ὁμάδα τῶν φουστανελλοφόρων μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Καλαβούτων, ποὺ συμβολικὰ βρισκόταν ἐπικεφαλῆς τῆς παρελάσεως γιὰ τὴν ἐθνικ', ἐπέτειο στὴν Ἀθήνα, ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους καὶ τοῦτο τὸ ἐλάχιστα κολακευτικὸ παρασκήνιο. — Εἶχε λοιπὸν προηγηθῆ ἀπεγνωσμένο τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου Καλαβούτων στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. — Στὸ τηλεγράφημα αὐτὸ ὁ Δῆμος τῆς ἱστορικῆς κομωπόλεως δήλωνε ἀδυναμία καλύψεως τῆς σχετικῆς δαπάνης (γιὰ μετάβαση τῶν μαθητῶν στὴν Ἀθήνα). — Τελικὰ τὰ ἔξοδα ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τὸν Σύλλογο τῶν ἐν Ἀθήναις Καλαβουτινῶν! ★ ΣΕ ΖΩΝΤΑΝΗ (Η ΜΑΛΛΟΝ... ΞΑΠΛΩΤΗ) ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ θὰ μετέβαλε τὴν 13χρονη ἐρωμένη του 18χρονος Ἀθηναῖος μαθητής. — Καὶ ἡ μικρὰ ζαλισμένη κάτι ἀπὸ τὰ χάδια, κάτι ἀπ' τὶς συνεχεῖς διαφημίσεις τῶν ἐγκυκλοπαιδειῶν, εἶπε νὰ μὴ χάση τὴν εὐκαιρία ἑνὸς τόσο πολύτιμου καὶ γλυκύτατου ἀποκτήματος. — Ἐπενέβη ὅμως ὁ Εἰσαγγελέας καὶ ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ... ἔκδοση τῆς 13χρονης ἐρωτικῆς ἐγκυκλοπαιδείας. — Ἀντίθετα μὲ τὴ προηγούμενη, ποὺ ὁ νεαρὸς εἶχε προλάβει καὶ ἐξέδιδε προσοδοφόα!...

Τὸ Μπί Μπί Σί

ΔΕΝ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Δικτατορίας τὸ Μπί—Μπὶ—Σί μὲ τὴν εἰδησεογραφία, τὰ ἄρθρα καὶ τὰ σχόλιά του ἔκαμε ἀντίσταση κατὰ τοῦ καθεστῶτος.

Ὅμως χάριν τῆς ἀληθείας ποὺ μὲ τόσο πάθος ὑπηρετεῖ ὁ ἐν λόγῳ ὀργανισμὸς θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ Ἕλληνες ὅτι κατὰ τὰ πλέον κρίσιμα χρόνια τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος, ὑπάλληλοι τοῦ τότε ΕΙΡΤ, καὶ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου προσεκλήθησαν καὶ παρέμειναν ἐπὶ ἑβδομάδες στὸ Λονδῖνο γιὰ νὰ εἰδικευθοῦν στὴν ἐπεξεργασία, καὶ χρησιμοποίηση τῶν πληροφοριῶν!

Ἐξ ἄλλου τὸ Μπί—Μπὶ—Σί, εἶχε ἀποδεχθῆ τὸ αἴτημα τῆς Χούντας ὅπως κάθε προσκαλούμενος νὰ ἐκθέση τὶς ἀπόψεις του Ἕλληνας, ἀναφέρει σαφῶς, καὶ τὴν πολιτική του τοποθέτηση...

Ὅμως παρὰ τὴ θρησκευτικὴ προσήλωση τοῦ Μπί—Μπί—Σί, στὴν ἀρχὴ τῆς μεταδόσεως ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδήσεων, ὅσες ἀφοροῦσαν τὶς σχέσεις καὶ τοῦ ἰδίου ὅσο καὶ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως μὲ τὴ Χούντα, δὲν τὶς μετέδιδε... Προφανῶς γιὰ νὰ μὴ πέφτει τὸ ἠθικὸ τῶν Ἑλλήνων...

Γνησίως ἀγγλικὰ ὅλα αὐτὰ ποὺ θυμίζουν ἄλλωστε καὶ ὀλίγη Κατοχή.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ὑπεράσπιση

ΟΤΑΝ ἡ ἀμφισβήτηση τῆς σύγχρονης ἐποχῆς διαθέτει τόση διειδυτικότητα ὥστε νὰ βρίσκει ὅτι στὸ βάθος εἶναι ἀντιήρωες καὶ ἀνθρωπάκια ὅλοι σχεδὸν ὅσοι φιγουράρουν ἐπώνυμα ἢ συμβολίζονται ἀνώνυμα σὲ μαρμάρινες καὶ δαφνοστεφεῖς δέλτους, γιατὶ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τοὺς μαχητὲς τῶν κοινωνικῶν συγκρούσεων ποὺ πέφτουν στὸ ὁδόφραγμα, τραυματίζονται φυλακίζονται ἢ ἐξορίζονται; "Οσο κι' ἂν μερικὰ ἐπιφανειακὰ ρεύματα θεωροῦσαν πιὸ συνειδητὴ τὴν ὅποια θυσία γιὰ τὴν ἰδεολογία, παρὰ γιὰ τὴν πατρίδα, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξοβελισθῆ τὸ ἔνστικτο αὐτοσυντηρήσεως, ἡ προσκόλληση στὸ σαρκίο. Ἀκόμη καὶ στοὺς πιὸ ὑψιπετεῖς ἠρωϊσμούς, ὑπάρχει μιὰ τροχοπέδη τοῦ ταπεινοῦ ἀνθρωπάκου, ἀπὸ τὸν Σάντσο ποὺ προσπαθεῖ νὰ πιωστρατήση ἀπ' τὸ ὅραμα τοῦ ἀπόλυτου καὶ νὰ συμβιβασθῆ, νὰ βολευτῆ ὅπως ὅπως μὲ τὴ ζωή. Ἡ ὁποία δὲν παύει νἄναι ὡραία παρ' ὅ,τι τὴν διφεντεύει ἡ ἀδικία.

Ἰδιαίτερα νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ μᾶς συγκινεῖ ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς προβληματίζει ἡ ἡρωϊκὴ διάθεση τῶν πολὺ νέων ἀνθρώπων, μιὰ καὶ εἶναι δεδομένο ὅτι δίνουν μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστη τὴ μάχη γιὰ τὶς πολιτικοϊδεολογικὲς τους θέσεις, ἀλλὰ μὲ μιὰ πίστη ποὺ δὲν μπορεῖ διαλεκτικὰ νὰ θεωρηθῆ τελεσίδικη καὶ ἀναντικατάστατη ἢ ἀδιαφοροποίητη, ἀφοῦ στὰ 18 καὶ στὰ 20 χρόνια τῆς ζωῆς τους ἔχουν διανύση μόνο ἕνα μικρὸ κλάσμα τῆς ἔρευνας ποὺ ὅταν εἶναι καλοπροαίρετη δὲν σταματάει σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή. Ὅπως οἱ ἀναθεωρήσεις καὶ οἱ ἐπανεκτιμήσεις ἀφοροῦν μόνο στὶς ἰδέες. Οἱ συνέπειες τῶν πράξεων μένουν καὶ ὑποθηκεύουν καταλυτικὰ ὁλόκληρη τὴ ζωή. Μὲ ἀποτέλεσμα ἕνας νέος, ἕνα παιδί, ποὺ σὲ κάποια στιγμὴ ὑφίσταται τὶς συνέπειες μᾶς μαχητικῆς κινητοποιήσεως νὰ δεσμεύεται ἀναπόδραστα σχεδὸν ἀπὸ τὶς συνέπειες αὐτὲς νὰ ὁδηγεῖται ἀπ' αὐτὲς σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή του, χωρὶς τὴ δυνατότητα τῆς ἐπανεκτιμήσεως καὶ τὸ ζῆλο γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ἡ θυσία στὴν ὁποία ὑποβλήθηκε, τὸ αἷμα ποὺ ἔδωσε ἡ ἐλευθερία ποὺ ἔχασε γιὰ κάμποσους μῆνες ἢ κάμποσα χρόνια εἶναι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ κάτι ποὺ ἐπιβάλλει σεβασμὸ περισσότερο ἀπὸ ὅσο ὁποιαδήποτε διάθεση ἀναθεωρήσεως. Δύσκολα πετάει κανεὶς τέτοια παράσημα χάριν τῆς θεωρητικῆς ἀνησυχίας σὰν ἐνηλικιωθῆ καὶ μάλιστα μὲ δεδομένον ἕνα περίγυρο ποὺ θὰ χειροκροτεῖ πάντα αὐτὰ τὰ παράσημα.

Ἀπὸ τὴν ἄποψη λοιπὸν αὐτὴ εἶναι ἀπόλυτα βέβαιο — καὶ ὁμολογημένο ἄλλωστε — ὅτι τὸ νὰ χύνουν τὸ αἷμα τους ἢ νὰ μπαίνουν στὴ φυλακὴ νέοι ἄνθρωποι — σχεδὸν παιδιά — κάθε ἄλλο παρὰ ζημιώνουν οἱ σχηματισμοὶ ἐκεῖνοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ στρατολογήσουν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐντάξουν μόνιμα στὴ δύναμή τους καινούργια ἔμψυχο ὑλικό. Εἶναι ἐξ ἄλλου γνωστὸ ὅτι μιὰ θητεία στὰ κρατητήρια καὶ στὶς φυλακὲς πάντα ἐντατικοποιεῖ τὴν παιδεία γύρω ἀπ' τὸ ἀντικείμενο γιὰ τὸ ὁποῖο στερήθηκε κάποιος τὴν ἐλευθερία του. Ἑκατὸ νέοι ποὺ σήμερα ἀνήκουν σὲ κάποια ἐξτρεμιστικὴ κίνηση σὲ λίγα χρόνια εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἔχουν μειωθῆ κατὰ 70ο)ο του λάχιστον, θὰ ἔχουν χαθῆ γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἰδεολογία ἀπ' τὴν ὁποία δραστηριοποιοῦνται σή μερα. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἑκατὸ νέοι ἂν ὑποτεθῆ ὅτι στέλνονται στὶς φυλακὲς χάριν τῶν σημερινῶν τους πεποιθήσεων, θὰ τὶς διατηρήσουν μέχρι ποὺ νὰ πεθάνουν, τουλάχιστον σὲ ποσοστὸ 80ο)ο θὰ τὶς διατηρήσουν ἔστω καὶ ἂν νοιώσουν κάποτε νὰ ὑποθόσκουν κάποιες ἀμφιβολίες. Θὰ τὶς διατηρήσουν γιατὶ θἄχουν χαλάση ἐν τῷ μεταξὺ τὴ ζωή τους κόβοντας τὶς γέφυρες μὲ ὀτιδήποτε ἄλλο. Θὰ τὶς διατηρήσουν γιὰ νὰ μὴ χάσουν κι' αὐτές, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦν ἐντελῶς στὸ κενό, ἀφοῦ ἐξ ἀντικειμένου ἡ σημερινὴ περιπέτεια θὰ τοὺς κάνει πάντα προβληματικὴ τὴν ἔνταξη στὰ δεδομένα κοινωνικὰ σχήματα.

Τοῦτες τὶς μέρες, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὶς παραμονὲς τῆς γνωστῆς δίκης ἀκούστηκαν ἀσκετὲς φωνὲς συμπαράστασης. Καθὼς καὶ ἀγορεύσεις ὑπερασπίσεως. Ἂν ὅμως ὑποτεθῆ ὅτι τέτοιες ἐνέργειες κρίνονται ἀπ' τὸ συγκεκριμένο ἀποτέλεσμα — στὸ συγκεκριμένο αἴτημα ποὺ εἶναι ἡ ἐλάφρυνση τῆς θέσεως τῶν παιδιῶν αὐτῶν — θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουν ὅσοι εἶχαν τὴν πρωτοβουλία, ὅτι δὲν πέτυχαν καὶ σποιδαῖα πράγματα. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἄγνοια ἢ αὐταπάτες. Καὶ πρὸ παντὸς δὲν πρέπει νὰ συνεχίζουν στὸν ἴδιο τόνο ὅσοι λένε ὅτι θέλουν νὰ βγοῦν τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀπ' τὴ φυλακή. Ἂς σκεφτοῦν καὶ τὸ μέλλον αὐτῶν τῶν παιδιῶν καὶ τοὺς γονιοὺς τους. Ὅταν οἱ ἴδιοι ἀναλύουν ὅτι τὰ συμβάντα εἶναι μεθοδευμένη ἀντίδραση τοῦ Ἀστικοῦ Κράτους, δὲν εἶναι τουλάχιστον ἀκατανόητο ὅτι προσπαθοῦν νὰ συμπαρασταθοῦν ἢ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ παιδιὰ αὐτὰ προκαλώντας μὲ καθαρὰ πολιτικὲς δημηγορίες ποὺ μπορεῖ νὰ ἀνεβάζουν τὸ πολιτικὸ κάσε τοῦ καθενός, ἀλλὰ δὲν ἀπαλλάσσουν ἢ ἀθωώνουν:

Ὁπωσδήποτε προσωπικὰ θεωρῶ σὰν κάπως πιὸ ρεαλιστικὴ συμπαράσταση — ἔστω καί... ἀνεπιθύμητη — τὶς πάρα πάνω γραμμές. Δηλαδὴ τὴν προσπάθεια νὰ πεισθοῦν ὁρισμένοι ὅτι μὲ καταδίκες βαρειὲς παίζουν τὸ παιχνίδι ὁρισμένων. Πρόκειται βέβαια γιὰ μιὰ θέση ὑπερασπίσεως τὴν ὁποία θὰ χαρακτηρίσουν «συμβιβασμένη καὶ ἀγωνιστικὰ ἀπαράδεκτη», οἱ γνωστοὶ κύκλοι. Ἀκόμη καὶ οἱ ἴδιοι οἱ καταδικασθέντες. Ἔχω ἐπίγνωση τοῦ πράγματος. Ἀλλὰ μὲ ἐνδιαφέρουν τὰ ἴδια τὰ παιδιά, ἡ ἐλευθερία τους, τὸ μέλλον τους, ἡ ἀποεμπλοκή τους ἀπὸ γεγονότα ποὺ μποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν μοιραῖα γιὰ τὴ ζωή τους. Πολὺ περισσότερο, ὅταν εἶναι γνωστὸ ὅτι ἀποτέλεσαν τοὺς τελευταίους τροχοὺς τῆς ἁμάξης στὰ γνωστὰ καὶ θλιβερὰ γεγονότα.

Εἶναι ἡ φωνὴ ἑνὸς ἁπλοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ὑπερασπίζεται τὸν ἀντήρωα. τὸν ἁπλὸ ἄνθρωπο ποὺ κρύβει μέσα του καθένα ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτά: Τὸν ἡρωϊσμὸ τους εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν ἐξυμνήσουν — καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς — τόσοι ἄλλοι πολιτευόμενοι καὶ μή.

ΠΑΝ

Τὸ πολιτικὸ μάρκετιγκ

ΠΡΑΓΜΑΤΙ ἀμίμητο αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Πρωτοπαπαδάκης:

Δικαιολογώντας τὴν ἀπόφασή του νὰ μὴν ἐπιχορηγοῦνται ἀπὸ τὸ κράτος κινηματογραφικὲς ταινίες μὲ πολιτικὸ περιεχόμενο, παρετήρησε ὅτι πρέπει νὰ θεωρεῖται δέβαιο, ὅτι τέτοια φίλμ, ἔχουν ἤδη λάδει ἐνίσχυση ἀπὸ κάποια πολιτικὴ ὁμάδα. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ ἰσχύει καὶ γιὰ ταινίες ποὺ γυρίζονται γιὰ νὰ διαφημίσουν ἔμμεσα, «ὁρισμένα ἐμπορεύματα»...

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὄχι μόνο, τὸ ἐμπόριο, ἀλλὰ καὶ τό... λαθρεμπόριο τῶν ἰδεῶν εἶναι κυριαρχικὸ στοιχεῖο τοῦ πολιτικοῦ μάρκετιγκ τῆς ἐποχῆς μας.

Τό... κατηραμένο

ΕΤΣΙ πρέπει νὰ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τοῦ χρόνου δὲν πρόκειται νὰ ξαναπάρη τὰ εἴκοσι ἑκατομμύρια ὁ σκηνοθέτης κ. Μιχάλης Κακογιάννης μιὰ καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα εἶπε σὲ τελευταία του συνέντευξη σκέπτεται νὰ γυρίσῃ μία ταινία μὲ θέμα τούς... ἀναρχικούς. Ἴσως δὲ ἀπὸ μεσιὲς σχετικὲς σκέψεις του (στὴν ἴδια συνέντευξη) νὰ δίδεται καὶ τὸ πρίσμα μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ δώση τὸ ἐν λόγω θέμα.

«Σήμερα, λέει, ἕνα καὶ μόνο ἄτομο, μπορεῖ νὰ κάνει μεγάλη ζημιά. Ἡ μεγάλη δύναμη, κατὰ τὴ γνώμη μου εἶναι τὸ ὀλιγάριθμο τῶν ἀναρχικῶν. Οἱ πενῆντα ἢ οἱ ἑκατὸ δὲν πιάνονται. Οἱ ἑκατὸ χιλιάδες ἢ τὸ ἕνα ἑκατομμύριο εὔκολα μαντρώνονται σ' ἕνα κομμα κι' ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἡ ἐξουδετέρωσή τους εἶναι εὔκολη. Οἱ λίγοι λοιπόν —αὐτὸς εἶναι ὁ κίνδυνος ποὺ φοβᾶται καὶ τρέμει τὸ κατεστημένο...»

Μὴ μᾶς πῆτε ὅτι δὲν πῆγαν χαλάλι τὰ εἴκοσι ἑκατομμύριά ποὺ εἰσέπραξε ἀπὸ τὸ κατηραμένο τὸ κατεστημένο ὁ κ. Κακογιάννης.

Νέα ποιήματα τοῦ κ. Δ. Κάββουρα

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ ποιητὴς κ. Δημήτρης Κάββουρας ἐκυκλοφόρησε τὴν καινούργια ποιητικὴ συλλογή του «Ἡ Περσεφόνη τοῦ ἀνθρώπινου μύθου». Περιλαμβάνονται ἐννέα μεγάλα ποιήματα, τὰ περισσότερα ἀπ' τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσαν νὰ χαρακτηρισθοῦν εὐρύτερες ποιητικὲς ἑνότητες, ποὺ ἀποδεικνύουν μὲ ἐπιβλητικὸ τρόπο τὴν ἀριμότητα τοῦ ποιητῆ, ὡριμότητα συγκροτημένη ἐπίπονα ἀπὸ ἀγωνίες καὶ δράματα ἀπ' τὴν αἰώνια τόλμη τοῦ ἰδανικοῦ καὶ τοῦ τέλειου μὲ τὴ δουλεία τῶν συμβάσεων καὶ τὴν εὐτέλεια τῆς καθημερινότητος.

Ἕνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα:

«Θρηνῶ ποὺ δὲν βρῆκα ἄντρες— νὰ ζέψουν στὸ ἅρμα μου τὴν περηφάνεια — θρηνῶ ποὺ βρῆκα βαστάζους τῆς θρησκείας μου — καὶ διαλαλητὲς τῶν μυστικῶν μου... Γίναμε οἱ ἴσκιοι γκρεμισμένων εἰδώλων — ὁμοιώματα στείρας φαντασίας — Ἡ φωνὴ μας ἡ ἴδια μᾶς προδίνει— ἡ σιωπή μας εἶναι ὁμολογία. ...Δείχνουμε τὸν ἀνδρισμό μας σ' ἔρωτες αἰσχρούς —σὲ ἡδονὲς ἀγοραῖες χαιρόμαστε τὴ ζωή— Δὲ σκαλίζουμε πιὰ λουλούδια στὴν πέτρα — δὲν γράφουμε γράμματα στὴν Ἄνοιξη».

Τούτη ἡ συγκλονιστικὴ ἐπίγνωση τῆς ἀνθρώπινης ἀπογύμνωσης καὶ ἡ ρωμαλέα ἐπιγραμματικότητα τῶν στίχων, εἶναι ἡ κύρια γνώση τῆς καινούργιας ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Δημήτρη Κάββουρα.

ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΜΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ

Ἐκυκλοφόρησε ἡ πρώτη σειρὰ νέων γραμματοσήμων τοῦ 1978, ἀναμνηστική, μέ θέμα τὴν ἑλληνικὴ χλωρίδα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕξη κλάσεις ὀνομαστικῆς ἀξίας 1,50 — 2,50 — 3— 4 —7—25 δραχμῶν. Ἀπὸ τὴν κλάση τῶν 25 δρχ. ἐτυπώθηκαν 700.000 τεμάχια, ἐνῷ ἀπὸ τὶς κλάσεις τῶν 2,50 καὶ 3 δραχμῶν ἐτυπώθησαν 8 ἑκατομμύρια τεμάχια ἀπὸ τὴν κάθε μία. Ἡ ἐκτύπωση ἔγινε μὲ τὴ μέθοδο ὄφσετ στὸ ἐργοστάσιο Ἀσπιώτη—ΕΛΚΑ σὲ σχέδια τῆς κ. Νίκης Γουλανδρῆ, (ἀντιπροέδρου τοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας Γουλανδρῆ, ἡ ὁποία εἶναι εἰδικευμένη στὴ βοτανικὴ ζωγραφική). Τὴ προσαρμογὴ ἔκαμαν οἱ χαράκτες Π. Γράβδαλος, καὶ Β. Κωνσταντινέα. Οἱ παραστάσεις τῶν γραμματοσήμων, δείχνουν μερικὰ σπάνια φυτὰ ποὺ κινδυνεύουν νὰ ἐκλείψουν.

Στὰ προσπέκτους, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ΕΛ—ΤΑ, συνώδευσε τὴν ἔκδοση τῆς νέας σειρᾶς, ὁ καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς στὴν Ἀνώτατη Γεωπονικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, γράφει τὰ ἑξῆς γιὰ τὴν ἑλληνικὴ χλωρίδα:

Ἡ Ἑλληνικὴ χλωρὶς περιλαμβάνει περίπου 6000 διάφορα εἴδη, συγκρινομένη δὲ ἐν συναρτήσει πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν μὲ τὰς χλωρίδας τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, διαπιστοῦται, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον πλουσίας τῆς Εὐρώπης. Ὁ πλοῦτος τῆς χλωρίδος ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου δὲν ὑπέστη τὴν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν τῶν παγετώνων κατὰ τὴν τεταρτογενῆ περίοδον. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς χλωρίδος ἡ αὐτοφυὴς βλάστησις τῆς Ἑλλάδος εἶναι σήμερον μᾶλλον πτωχὴ λόγῳ τῆς εὐρείας ἀξιοποιήσεως τῶν καταλλήλων διὰ γεωργικὴν χρῆσιν ἐδαφῶν, τῆς ἐντατικῆς καὶ ἀνεξελέγκτου βοσκήσεως τῶν αἰγοπροβάτων, τῆς συνεχοῦς μειώσεως τοῦ δασικοῦ πλούτου τῆς χώρας συνεπείᾳ πυρκαϊῶν, ἐκχερσώσεων καὶ ἄλλων αἰτίων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἔντονον διάβρωσιν τῶν ἐδαφῶν καὶ σχεδὸν πλήρη ἀποψίλωσιν ἑκατοντάδων χιλιάδων στρεμμάτων ὀρεινῶν ἐκτάσεων μέχρις ἀποκαλύψεως τοῦ γυμνοῦ πετρώματος.

Τὰ σπάνια εἴδη τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος ὑφίστανται συνεχῆ ἀπειλὴν βαθμιαίας ἐξαφανίσεως διὰ διαφόρους λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους πλὴν τῶν ἤδη ἀνωτέρω ἀναφερθέντων προστίθενται ὁ τουρισμός, ἡ ἀνεπαρκὴς προστασία τῆς φύσεως, ὁ κατ' οὐσίαν ἀνύπαρκτος ἔλεγχος συλλογῆς σπανίων αὐτοφυῶν φυτῶν ὑπὸ συλλεκτῶν καὶ ἡ μειωμένη ἀγάπη τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ πράσινον. Τὴν ἀνάγκην προστασίας καὶ διαφυλάξεως τῶν σπανίων — ἀπειλουμένων φυτικῶν εἰδῶν τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος ὡς ἐθνικῆς κληρονομίας ἀποδέλπει νὰ ἐπισημάνη ἡ ἔκδοσις τῆς παρούσης σειρᾶς γραμματοσήμων.

Οἱ ζῶνες ἀσφαλείας στὰ αὐτοκίνητα ἀπὸ ἠθικονομικὴ ἄποψη

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὑπάρχει ἕνα πρόβλημα γιὰ τὴν Εὐρώπη: Πρέπει νὰ ἔχουν τὰ αὐτοκίνητα ζώνη ἀσφαλείας ἢ ὄχι;

Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ στατιστικὴ ἀπαντοῦν καταφατικά: Μάλιστα, ἡ ζώνη ἀσφαλείας εἶναι ἀπαραίτητη, διότι περιορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν θυμάτων ἀπὸ τὶς συγκρούσεις. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ προστατεύσει τὸν ἑαυτό του. Ἀλλά, ἀπέναντι στὴ γενικὴ αὐτὴ ἀρχή, ὑπάρχει ἡ ἑρμηνεία τοῦ νόμου: Μπορεῖ ἕνας ὁδηγὸς νὰ ἀρνηθεῖ νὰ φορέσει ζώνη ἀσφαλείας, χωρὶς νὰ θεωρηθεῖ ὅτι παρανομεῖ. Γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτὸ ἔνινε μιὰ δίκη στὴ Γαλλία καὶ δόθηκε ἀφορμὴ νὰ διατυπωθοῦν ὅλες οἱ νομικὲς ἀντιρρήσεις γύρω ἀπὸ τὴ ζώνη ἀσφαλείας.

—Τὸ πρόβλημα εἶναι γενικότερο, δὲν ἀφορᾶ μόνο τὴν ἀπόφαση γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ μιᾶς διατάξεως ἢ ἑνὸς νόμου. Ἀγγίζει μιὰ κοινωνικὴ φιλοσοφία: πρέπει οἱ ἄνθρωποι νὰ προστατεύονται ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τους; Ἡ σωματική τους ἀκεραιότητα ἔγινε ἀγαθὸ ποὺ ἀνήκει στὸ κράτος;

Οἱ ἁπλοὶ πολίτες βλέπουν τὴν ἐπιβολὴ τῆς ζώνης στὰ αὐτοκίνητα σὰν ἕνα νέο χαράτσωμα: τὸ κράτος ἀποφασίζει καὶ ἐπιβάλλει. Μπορεῖ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ θεωρεῖται σὰν λογικὴ καὶ σωστὴ καὶ νὰ ἀποβαίνει τελικὰ πρὸς ὄφελος τοῦ πολίτη. Κανεὶς δὲν ἀντιλέει.

Ἡ οὐσία τοῦ γεγονότος, ὅμως, εἶναι ὅτι τὸ χαράτσωμα ἐπιβάλλεται: κάθε ἰδιοκτήτης αὐτοκινήτου εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀγοράσει τουλάχιστον δύο ζῶνες ἀσφαλείας.

Ἔχει, ὅμως, δικαίωμα ὁ πολίτης νὰ ἀρνηθεί; Ἡ ἀπάντηση ἐδῶ, ὅσο καὶ ἂν φαίνεται παρὰξενη εἶναι καταφατική: Καὶ βέβαια ἔχει, διότι ἡ ζωή του ἀνήκει σ' αὐτὸν καὶ γνωρίζει ὁ ἴδιος καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον πῶς νὰ τὴν προστατεύσει. Τὸ πρόβλημα, ὅμως, δὲν εἶναι ἁπλό, ὑπάρχουν ἰατρικά, νομικὰ καὶ πολιτικὰ δεδομένα. Καὶ τὸ ἕνα ἀναπτρέπει τὸ ἄλλο. Γιατὶ ὅπως ἐξήγησαν Γάλλοι νομικοί, τὸ κράτος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβάλει στὸν πολίτη νὰ φοράει ζώνη.

Στὸ σημεῖο αὐτό, ὁ πολίτης μπορεῖ νὰ ἐπικαλεσθεῖ ψυχολογικοὺς λόγους. Πραγματικά, ἕνας ὁδηγὸς ποὺ πηγαίνει ἀργὰ γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴ σύγκρουση καὶ ἀρνεῖται νὰ φορέσει ζώνη, γιὰ νὰ μὴν αἰσθάνεται αἰχμαλωτισμένος ἢ νὰ μὴν ἔχει διαρκῶς μπροστά του τὸν ἐφιάλτη τῆς σύγκρουσης, μπορεῖ νὰ μὴ φορέσει τὴ ζώνη ἀσφαλείας καὶ νὰ θεωρηθεῖ ὅτι πραγματικὰ δὲν παρανομεῖ.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τὸ κράτος θέλει νὰ μειώσει τὸν ἀριθμὸ τῶν θυμάτων καὶ μὲ εἰδικὲς ἔρευνες καὶ μελέτες, κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι περισσότερες ζωὲς σώζονται ὅταν ὑπάρχει ζώνη ἀσφαλείας στὸ αὐτοκίνητο.

Ἀποτελεῖ, ὅμως ἡ ζώνη ἀπόλυτη προστασία γιὰ τὸν ὁδηγὸ καὶ τοὺς ἐπιβάτες;

—Ὄχι, ἀπαντᾶ ὁ καθηγητὴς Πατέλ. Ὡστόσο, πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅτι ἡ ζώνη ἀσφαλείας εἶναι ἀποτελεσματικὴ σὲ ποσοστὸ 70%.

Ἕνας ἄλλος καθηγητής, ὁ κ. Κλὼντ Γκότ, εἶπε ὅτι σὲ πολλὰ ἄτομα παρουσιάζεται αὐτὸ ποὺ λέγεται «παθολογία τῆς ζώνης» ἢ «σύνδρομο τῆς ζώνης» καὶ σημαίνει αὐτὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν μπροστὰ τους διαρκῶς τὸν ἐφιάλτη τῆς συγκρούσεως καὶ τὴν ἀγωνία καὶ μόνο ὅταν βγοῦν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τότε συνέρχονται.

Μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ζώνης ἢ ἐναντίον της, οἱ εἰδικοὶ ἀναζητοῦν μιὰ ἀπάντηση καὶ μιὰ λύση. Καὶ εἶναι δύσκολο νὰ τὴ βροῦν.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Δωρεὰν ὅση ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ καταναλώσουν στὴν Ὀλυμπιάδα ἀθλητὲς καὶ δημοσιογράφοι

Μὲ ἀντάλλαγμα τὴ διαφημιστικὴ χρήση τῆς μασκότ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ

ΜΟΣΧΑ. «Εἶμαι εὐχαριστημένος ποὺ ἡ ἑταιρία μας ἀπέκτησε τὴ δυνατότητα νὰ συνεχίσει καὶ στὴ Μόσχα τὴν παραδοσιακὴ πενηντάχρονη συμμετοχή της στὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀθλητῶν, καὶ τῶν ὀργάνων καὶ προσκεκλημένων τῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ 80 μὲ μὴ οἰνοπνευματώδη ποτά ἡ ὁποία ἔχει ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τοῦ 1928», δήλωσε ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑταιρίας «ΚΟΚΑ — ΚΟΛΑ» Τζ. Πὼλ Ὄστιν.

Τή δήλωσή του αὐτὴ τὴν ἔκανε ὁ Ὄστιν τὶς 14 Μαρτίου στὴ Μόσχα ὅπου ὑπογράφτηκε ἡ συμφωνία μεταξὺ τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Ὀλυμπιάδας—80» καὶ τῆς Ἑταιρίας «ΚΟΚΑ —ΚΟΛΑ», γιὰ τὴν ἀπονομὴ σ' αὐτὴν τοῦ τίτλου τοῦ ἐπίσημου προμηθευτῆ τῶν μὴ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν γιὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς 22ης Ὀλυμπιάδος.

Ἡ συμφωνία προβλέπει τὴν δωρεὰ προσφορά, σὲ ὅλες τὶς ὀλυμπιακὲς ἐγκαταστάσεις, ὄχι μόνο τῆς Μόσχας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Τάλλιν, τοῦ Κιέβου, τοῦ Μίνσκ, τοῦ